

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2019 r.

Poz. 1532

USTAWA

z dnia 19 lipca 2019 r.

o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady, tryb udzielania oraz sposób obliczania wielkości pomocy publicznej z tytułu przeniesienia kosztów zakupu uprawnień do emisji w rozumieniu ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730, 1501 i 1532) na ceny energii elektrycznej zużywanej do wytwarzania produktów w sektorach lub podsektorach energochłonnych, zwanej dalej „rekompensatami”.

Art. 2. Do ubiegania się o rekompensaty są uprawnione podmioty wykonujące działalność gospodarczą w sektorze lub podsektorze energochłonnym, określonych w wykazie sektorów oraz podsektorów energochłonnych stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) instalacji – rozumie się przez to instalację w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, 1403, 1495, 1501 i 1527), wytwarzającą co najmniej jeden produkt z sektora lub podsektora energochłonnego, określonych w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) tytule prawnym – rozumie się przez to prawo własności, prawo użytkowania wieczystego, trwałe zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy;
- 3) weryfikatorze – rozumie się przez to:
 - a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, o której mowa w art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94),
 - b) osobę fizyczną, która uzyskała akredytację w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w lit. a.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Art. 4. 1. Do postępowania w sprawie przyznania rekompensat, zwrotu rekompensat, zakazu ubiegania się o przyznanie rekompensat oraz nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 26, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133).

2. Od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, wydanych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

3. Do postępowania w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, 1469 i 1495) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Do postanowień, na które przysługuje zażalenie, wydanych przez Prezesa URE w toku postępowania, o których mowa w ust. 1, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 2

Zasady, tryb przyznawania oraz sposób obliczania wysokości rekompensat

Art. 5. O przyznanie rekompensat może się ubiegać podmiot, który:

- 1) posiada tytuł prawny do instalacji i eksploatuje tę instalację;
- 2) posiada wdrożony:
 - a) system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1, z późn. zm.³⁾), lub
 - b) system zarządzania środowiskowego potwierdzony certyfikatem ISO 14001 wydanym przez niezależną i akredytowaną w tym zakresie jednostkę certyfikującą, lub
 - c) system zarządzania energią potwierdzony certyfikatem ISO 50001 wydanym przez niezależną i akredytowaną w tym zakresie jednostkę certyfikującą;
- 3) nie został postawiony w stan likwidacji lub wobec którego nie jest prowadzone postępowanie upadłościowe w rozumieniu ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 498, 912 i 1495) oraz postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika prowadzone w związku z art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 243, 326 i 912);
- 4) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego;
- 5) nie zalega z zapłatą należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, z wyjątkiem przypadków, gdy zawarł umowę o odroczeniu terminu płatności albo umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Art. 6. 1. Maksymalny limit środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat za dany rok kalendarzowy jest równy wysokości środków ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2c ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, uzyskanych w roku kalendarzowym poprzedzającym rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty.

2. Maksymalny limit środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, pomniejsza się o wysokość rekompensat należnych za poprzednie lata, a wypłaconych w danym roku kalendarzowym.

3. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym łączna wysokość rekompensat ustalona na podstawie pozytywnie rozpatrzonych wniosków o przyznanie rekompensat złożonych w danym roku kalendarzowym przekracza kwotę ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2, wysokość rekompensat, które będą wypłacone w danym roku kalendarzowym, podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanych rekompensat w tym roku była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, pomniejszonym zgodnie z ust. 2.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 222 z 29.08.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 325 z 20.12.2018, str. 18.

4. Informację dotyczącą maksymalnego limitu środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Prezesowi URE, do dnia 15 stycznia roku kalendarzowego, w którym są przyznawane rekompensaty.

5. Prezes URE, do dnia 31 stycznia każdego roku, podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ:

- 1) terminową cenę uprawnień do emisji uwzględnianą przy obliczaniu rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy;
- 2) maksymalny limit środków finansowych przeznaczanych na przyznanie rekompensat, o którym mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 7. 1. W przypadku gdy do produktu wytwarzanego w instalacji ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla którego wartość jest wyrażona w megawatogodzinach na megagramy (MWh/Mg) produktu, wysokość rekompensat obliczana jest według wzoru:

$$A_{maxt} = A_{it} \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

A_{maxt} – wysokość rekompensat dla instalacji;

A_{it} – intensywność pomocy wyrażona jako ułamek 0,75;

C_t – wskaźnik emisji w wysokości 0,88 megagramów dwutlenku węgla na megawatogodzinę (Mg CO₂/MWh);

P_{t-1} – terminowa cena uprawnień do emisji dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty;

E – wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej określony w załączniku nr 2 do ustawy;

BO – produkcja referencyjna w megagramach (Mg).

2. W przypadku gdy do produktu wytwarzanego w instalacji ma zastosowanie jeden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, dla którego wartość jest wyrażona w megagramach dwutlenku węgla na megagramy (Mg CO₂/Mg) produktu, wysokość rekompensat obliczana jest według wzoru:

$$A_{maxt} = A_{it} \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

A_{maxt} – wysokość rekompensat dla instalacji;

A_{it} – intensywność pomocy wyrażona jako ułamek 0,75;

C_t – wskaźnik emisji w wysokości 0,88 megagramów dwutlenku węgla na megawatogodzinę Mg CO₂/MWh;

P_{t-1} – terminowa cena uprawnień do emisji dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty;

E – wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej obliczany według następującego wzoru:

$$E = \frac{W_e \times E_p}{I_e}$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

W_e – wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej określony w załączniku nr 2 do ustawy;

E_p – stosunek odpowiednich emisji pośrednich określanych dla każdego z produktów w okresie odniesienia, który odpowiada okresowi, dla którego określana jest produkcja referencyjna, do sumy wszystkich emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich obliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;

I_e – przeciętna wartość intensywności emisji w wysokości 0,465 megagrama dwutlenku węgla na megawatogodzinę (Mg CO₂/MWh);

BO – produkcja referencyjna w megagramach (Mg).

3. W przypadku gdy do produktu wytwarzanego w instalacji nie ma zastosowania żaden ze wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej określonych w załączniku nr 2 do ustawy, wysokość rekompensat obliczana jest według wzoru:

$$Am_{\max t} = A_{i_t} \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

$Am_{\max t}$ – wysokość rekompensat dla instalacji;

A_{i_t} – intensywność pomocy wyrażona jako ułamek 0,75;

C_t – wskaźnik emisji w wysokości 0,88 megagramów dwutlenku węgla na megawatogodzinę (Mg CO₂/MWh);

P_{t-1} – terminowa cena uprawnień do emisji dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty;

EF – wskaźnik efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej w wysokości 80%;

BEC – referencyjne zużycie energii elektrycznej w megawatogodzinach (MWh).

4. Przez produkcję referencyjną, o której mowa w ust. 1 i 2, rozumie się wyrażoną w megagramach (Mg):

- 1) średnią roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z co najmniej sześciu lat z okresu 2005–2011, jeżeli instalacja ta była eksploatowana w każdym roku kalendarzowym w tym okresie, albo
- 2) średnią roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z trzech kolejnych lat kalendarzowych, począwszy od drugiego roku kalendarzowego eksploatacji instalacji, jeżeli instalacja ta była eksploatowana przez co najmniej cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty, albo
- 3) średnią roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, w instalacji z całego okresu jej eksploatacji, jeśli instalacja była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty, ale nie dłużej niż przez cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok, za który przyznawane są rekompensaty, albo
- 4) roczną wielkość produkcji produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji, jeżeli instalacja ta nie była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok kalendarzowy, za który przyznawane są rekompensaty.

5. Przez referencyjne zużycie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 3, rozumie się wyrażone w megawatogodzinach (MWh):

- 1) średnie roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z co najmniej sześciu lat z okresu 2005–2011, jeżeli instalacja ta była eksploatowana w każdym roku kalendarzowym w tym okresie, albo
- 2) średnie roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji z trzech kolejnych lat kalendarzowych, począwszy od drugiego roku kalendarzowego eksploatacji instalacji, jeżeli instalacja była eksploatowana przez co najmniej cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty, albo
- 3) średnie roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, w instalacji z całego okresu jej eksploatacji, jeżeli instalacja była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok, za który przyznawane są rekompensaty, ale nie dłużej niż przez cztery następujące po sobie lata poprzedzające rok, za który przyznawane są rekompensaty, albo
- 4) roczne zużycie energii elektrycznej na produkcję produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji, jeżeli instalacja ta nie była eksploatowana przez co najmniej jeden rok w okresie poprzedzającym rok kalendarzowy, za który są przyznawane rekompensaty.

6. Przez terminową cenę uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 1–3, rozumie się średnią arytmetyczną dziennych cen zamknięcia dla kontraktów terminowych uprawnień do wprowadzenia do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1447 i 1501), dwutlenku węgla (CO₂) utworzonych w ramach systemu, który służy do rozliczania wielkości emisji, i którymi można rozporządzać w Unii Europejskiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, wykonywanych przez dostawę w grudniu roku, za który przyznawane są rekompensaty, na giełdach Intercontinental Exchange oraz European Energy Exchange, w dniach od 1 stycznia do 31 grudnia roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy, za który przyznawane są rekompensaty. Terminową cenę uprawnień do emisji przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z dnia notowania kontraktów terminowych uprawnień do wprowadzania do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3:

- 1) wysokość rekompensat oblicza się wyłącznie dla produktów zaliczanych do sektorów i podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) ilość energii elektrycznej zużytej do wytworzenia produktów zaliczanych do sektorów i podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy określa się na podstawie wskaźników technologicznych umożliwiających oszacowanie zużycia energii elektrycznej na wytworzenie danego produktu lub proporcjonalnie do ilości wytwarzanego produktu odniesionej do całkowitej produkcji danej instalacji lub na podstawie rzeczywistego zużycia energii elektrycznej.

8. Wysokość rekompensat obliczona zgodnie z ust. 1–3 jest pomniejszana o kwotę odpowiadającą procentowemu udziałowi zużycia w instalacji energii elektrycznej wytworzonej na własne potrzeby przez podmiot posiadający tytuł prawny do władania tą instalacją w celu jej eksploatacji oraz energii elektrycznej zakupionej na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, jeśli energia ta została wytworzona:

- 1) poza instalacją, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub
- 2) w instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w której są spalane biomasa wspólnie z innymi paliwami, w odniesieniu do części energii elektrycznej odpowiadającej udziałowi energii chemicznej biomasy w energii chemicznej całości paliwa zużywanego do wytwarzania energii elektrycznej, obliczanej na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw

– w całkowitym zużyciu energii elektrycznej w instalacji w roku poprzedzającym rok kalendarzowy, za które przyznawane są rekompensaty.

9. Wysokość rekompensat obliczona zgodnie z ust. 1–3 jest pomniejszana o kwotę stanowiącą równowartość rekompensat obliczonych zgodnie ze wzorem określonym w ust. 3, dla roku kalendarzowego, za który przyznawane są rekompensaty, przyjmując referencyjne zużycie energii elektrycznej w wysokości 1 gigawatogodziny (GWh).

Art. 8. 1. W przypadku gdy w instalacji po upływie okresu, na podstawie którego wyznaczono dla tej instalacji produkcję referencyjną zgodnie z art. 7 ust 4:

- 1) miała miejsce co najmniej jedna zmiana fizyczna w odniesieniu do konfiguracji technicznej i funkcjonowania instalacji, inna niż zwykła wymiana istniejącej linii produkcyjnej, oraz
- 2) w wyniku dokonanej zmiany fizycznej w instalacji lub kilku zmian fizycznych w instalacji może ona funkcjonować przy zdolności produkcyjnej co najmniej 10% wyższej od wyjściowej zdolności produkcyjnej

– produkcję referencyjną lub referencyjne zużycie energii elektrycznej przypisane do instalacji zwiększa się proporcjonalnie do tego zwiększenia zdolności produkcyjnej, zwanego dalej „znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnej”.

2. Wyjściową zdolność produkcyjną instalacji, o której mowa w ust. 1, określa się na podstawie średniej z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych 6 miesięcy okresu, na podstawie którego wyznaczono dla tej instalacji produkcję referencyjną zgodnie z art. 7 ust. 4.

3. Zdolność produkcyjna instalacji po znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej jest uznawana za wyjściową zdolność produkcyjną tej instalacji.

Art. 9. W przypadku gdy w roku kalendarzowym, za który są przyznawane rekompensaty, poziom produkcji w instalacji w stosunku do produkcji referencyjnej zostanie obniżony o:

- 1) nie mniej niż 50% i mniej niż 75% – wysokość rekompensat obliczana zgodnie z art. 7 ust. 1–3 jest zmniejszana o 50%;
- 2) nie mniej niż 75% i mniej niż 90% – wysokość rekompensat obliczana zgodnie z art. 7 ust. 1–3 jest zmniejszana o 75%;
- 3) co najmniej 90% – rekompensat nie przyznaje się.

Art. 10. 1. Prezes URE przyznaje rekompensaty w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 5, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

2. Wnioskodawca składa wniosek o przyznanie rekompensat, zwany dalej „wnioskiem”, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, za który są przyznawane rekompensaty, zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 10, na formularzu dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa URE, wraz z załącznikami. Wniosek składa się w formie pisemnej w postaci papierowej oraz w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych. Wniosek dotyczy produkcji produktów z sektorów i podsektorów energochłonnych wytwarzanych we wszystkich instalacjach, w odniesieniu do których wnioskodawca ubiega się o przyznanie rekompensat.

3. Wniosek zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby lub miejsca zamieszkania;
- 2) numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy (NIP), określenie wielkości wnioskodawcy zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), formę prawną wnioskodawcy, identyfikator gminy, w której wnioskodawca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, oraz klasę PKD, w związku z którą podmiot ubiega się o pomoc publiczną;
- 3) dane dotyczące każdej instalacji, w odniesieniu do której wnioskodawca ubiega się o przyznanie rekompensat, obejmujące informacje o:
 - a) produkcji lub produktach zaliczanych do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy wraz z przypisaną do każdego z tych produktów wartością produkcji referencyjnej i wartością referencyjnego zużycia energii elektrycznej dla każdego roku kalendarzowego, na podstawie którego określono produkcję referencyjną lub referencyjne zużycie energii elektrycznej, wraz z zastosowanym wskaźnikiem efektywności zużycia energii elektrycznej określonym w załączniku nr 2 do ustawy lub wskaźnikiem efektywności zużycia rezerwowej energii elektrycznej,
 - b) wyjściowej zdolności produkcyjnej określonej zgodnie z art. 8 ust. 2 lub 3,
 - c) procentowym udziale zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 7 ust. 8,
 - d) poziomie produkcji produktów z sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w każdym roku kalendarzowym eksploatacji instalacji, począwszy od pierwszego roku następującego po okresie, na podstawie którego wyznaczana jest produkcja referencyjna instalacji, do roku kalendarzowego, którego dotyczy wniosek włącznie,
 - e) poziomie zużycia energii elektrycznej na produkcję każdego produktu zaliczanego do sektorów lub podsektorów energochłonnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy w każdym roku kalendarzowym eksploatacji instalacji, począwszy od pierwszego roku następującego po okresie, na podstawie którego wyznaczane jest referencyjne zużycie energii elektrycznej instalacji, do roku kalendarzowego, którego dotyczy wniosek włącznie,
 - f) stosunku odpowiednich emisji pośrednich określanych dla każdego z produktów w okresie odniesienia, który odpowiada okresowi, na podstawie którego jest określana produkcja referencyjna instalacji, do sumy wszystkich emisji bezpośrednich i odpowiednich emisji pośrednich obliczonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 4) wskazanie tytułu prawnego do instalacji, którą eksploatuje;
- 5) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensat.

4. Jeżeli w instalacji nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej, wniosek może zawierać informację o znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej zgodnie z art. 8 ust. 1.

5. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty lub ich kopie potwierdzające posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do instalacji, którą eksploatuje;
- 2) dokumenty lub ich kopie potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunku, o którym mowa w art. 5 pkt 2;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu przez wnioskodawcę warunków uprawniających do przyznania rekompensat, o treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077 oraz z 2019 r. poz. 730, 858, 870 i 1135) oświadczam, że:

- dane zawarte we wniosku i załącznikach do niego o przyznanie rekompensat są zgodne z prawdą;
- znane mi są i spełniam warunki uprawniające do przyznania rekompensat wynikające z ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 14.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- 4) oświadczenie wnioskodawcy:
 - a) że nie został postawiony w stan likwidacji oraz że wobec niego nie jest prowadzone postępowanie upadłościowe w rozumieniu ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe oraz postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika prowadzone w związku z art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne,
 - b) że nie uzyskał innej pomocy publicznej, pomocy de minimis lub innego rodzaju finansowania pochodzącego z budżetu Unii Europejskiej, przyznanych na pokrycie tych samych kosztów kwalifikowanych, co objęte wnioskiem;
- 5) zaświadczenia właściwych organów potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w art. 5 pkt 4 i 5;
- 6) opinię weryfikatora dotyczącą poprawności, wiarygodności oraz dokładności danych zawartych we wniosku, wraz z metodyką zbierania danych zawartych we wniosku;
- 7) dokumenty lub ich kopie stanowiące podstawę do określenia danych, o których mowa w ust. 3 pkt 3.

6. W przypadku gdy wniosek zawiera informację, o której mowa w ust. 4:

- 1) do wniosku załącza się dokumentację potwierdzającą znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji;
- 2) opinia, o której mowa w ust. 5 pkt 6, potwierdza znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji.

7. Wniosek wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 5 pkt 1–5 i 7 oraz ust. 6 pkt 1, podlega weryfikacji przez weryfikatora w zakresie poprawności, wiarygodności oraz dokładności zawartych w nim danych. Z przeprowadzonej weryfikacji sporządza się opinię. Koszty weryfikacji ponosi wnioskodawca.

8. Informacje zawarte we wniosku są przedmiotem weryfikacji przez Prezesa URE w zakresie ich poprawności, wiarygodności oraz dokładności i na ich podstawie jest określana wysokość przyznawanych rekompensat lub wydawana jest decyzja o odmowie przyznania rekompensat.

9. W przypadku gdy wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 3, lub wnioskodawca nie dołączył dokumentów, o których mowa w ust. 5 lub 6, albo wniosek przekazany w postaci elektronicznej zawiera informacje inne niż wniosek złożony w postaci papierowej, Prezes URE wzywa wnioskodawcę odpowiednio do uzupełnienia wniosku lub usunięcia rozbieżności w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania. W przypadku nieuzupełnienia wniosku lub nieusunięcia rozbieżności w wyznaczonym terminie Prezes URE pozostawia wniosek bez rozpatrzenia, o czym informuje wnioskodawcę.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku oraz jego format umożliwiający przetwarzanie danych oraz format załączników do wniosku,
- 2) szczegółowy zakres danych dotyczących instalacji, o których mowa w ust. 3 pkt 3, oraz sposób obliczania tych danych,
- 3) zakres dokumentacji stanowiącej podstawę do obliczania danych dotyczących instalacji, o których mowa w ust. 3 pkt 3, oraz sposób gromadzenia tych danych,
- 4) zakres dokumentacji potwierdzającej spełnienie kryteriów znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej,
- 5) szczegółowy zakres opinii sporządzanej przez weryfikatora

– mając na uwadze konieczność zapewnienia, że rekompensaty są przyznawane na podstawie rzetelnych i wiarygodnych informacji oraz dokumentów.

Art. 11. 1. Prezes URE, do dnia 30 września danego roku kalendarzowego, wydaje decyzję w sprawie przyznania lub odmowy przyznania rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy.

2. W decyzji o przyznaniu rekompensat Prezes URE określa wysokość przyznanych rekompensat.

3. Prezes URE jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1063), w odniesieniu do pomocy publicznej udzielanej na podstawie ustawy.

4. Prezes URE, do dnia 7 października danego roku kalendarzowego, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Bankowi Gospodarstwa Krajowego, zwanemu dalej „Bankiem”, w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, wykaz podmiotów, którym przyznano rekompensaty w tym roku kalendarzowym.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów i ich siedzib lub miejsc zamieszkania;
- 2) wysokość rekompensat przyznanych poszczególnym podmiotom;
- 3) numery rachunków bankowych, na które ma zostać dokonana wypłata rekompensat poszczególnym podmiotom.

6. Rekompensaty są wypłacane jednorazowo przez Bank z Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, o którym mowa w art. 21 ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wykazu, o którym mowa w ust. 4.

7. Prezes URE, do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego, podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ informację o łącznej wysokości przyznanych rekompensat za poprzedni rok kalendarzowy, w podziale na poszczególne sektory i podsektory energochłonne określone w załączniku nr 1 do ustawy.

Art. 12. 1. Podmiot, któremu zostały przyznane rekompensaty, jest obowiązany do prowadzenia produkcji w instalacji przez okres 2 lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały mu przyznane rekompensaty.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu, który przeniósł produkcję danej instalacji na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Szwajcarii lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 13. Rekompensaty przyznane:

- 1) bez spełnienia warunków określonych w art. 5 lub
- 2) w wysokości wyższej niż należna, lub
- 3) podmiotowi, który zaprzestał produkcji w instalacji, w okresie 2 lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały mu przyznane rekompensaty, chyba że podmiot wykaże, że zaprzestanie produkcji wynika z przeniesienia jej na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Szwajcarii lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

– podlegają zwrotowi.

Art. 14. Zwrotowi podlega kwota bezpodstawnie pobranych rekompensat lub część rekompensat przekraczająca należną kwotę, wraz z odsetkami obliczonymi z zastosowaniem stopy zwrotu pomocy określonej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁵⁾) w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, począwszy od dnia przekazania rekompensat na rachunek bankowy podmiotu, który otrzymał rekompensaty.

Art. 15. Prezes URE wydaje decyzję w sprawie zwrotu rekompensat określającą kwotę podlegającą zwrotowi. Rekompensaty zwracane są na rachunek Banku w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE stała się prawomocna.

Art. 16. Do egzekucji zwrotu rekompensat stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, 1495 i 1501).

Art. 17. Postępowanie w sprawie zwrotu rekompensat nie może zostać wszczęte, jeżeli od dnia zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 13, upłynęło 5 lat.

Art. 18. 1. W przypadku podania we wniosku nieprawdziwych danych Prezes URE wydaje decyzję o zakazie ubiegania się o przyznanie rekompensat przez tego wnioskodawcę przez okres 3 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym decyzja o zakazie ubiegania się o przyznanie rekompensat stała się prawomocna.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 302 z 01.11.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 407 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 313 z 22.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 27.03.2009, str. 15, Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2009, str. 5, Dz. Urz. UE L 109 z 12.04.2014, str. 14, Dz. Urz. UE L 325 z 10.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 327 z 02.12.2016, str. 19.

2. Prezes URE odstępuje od wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) wnioskodawca poinformował Prezesa URE o podaniu we wniosku nieprawdziwych danych, zanim wnioskodawcy zostało doręczone zawiadomienie o wszczęciu postępowania w tej sprawie, oraz
- 2) wnioskodawca dokonał, w terminie 14 dni od dnia poinformowania Prezesa URE o podaniu we wniosku nieprawdziwych danych, zwrotu rekompensaty przekraczającej należną kwotę wraz z odsetkami obliczonymi zgodnie z art. 14, na rachunek Banku.

Art. 19. 1. Wnioskodawca w toku postępowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, jest obowiązany, na żądanie Prezesa URE, zapewnić mu wgląd do ksiąg rachunkowych oraz przedstawić, na żądanie Prezesa URE, informacje i dokumenty niezbędne do weryfikacji danych przedstawionych we wniosku i załącznikach do niego.

2. Podmiot inny niż wnioskodawca jest obowiązany, na żądanie Prezesa URE, w toku postępowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, do przedstawienia informacji lub dokumentów będących w posiadaniu tego podmiotu, niezbędnych do weryfikacji danych przedstawionych przez wnioskodawcę we wniosku i załącznikach do niego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 20. 1. Prezes URE w terminie do dnia 31 grudnia sporządza sprawozdanie roczne dotyczące rekompensat przyznanych w danym roku kalendarzowym.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów, którym przyznano rekompensaty, oraz wykaz instalacji, dla których przyznano rekompensaty;
- 2) sektory lub podsektory energochłonne określone w załączniku nr 1 do ustawy, w których działalność prowadzą podmioty, którym przyznano rekompensaty;
- 3) rok kalendarzowy, za który przyznawane są rekompensaty, i rok kalendarzowy, w którym zostały wypłacone;
- 4) produkcję referencyjną instalacji, którym przyznano rekompensaty, w danym sektorze lub podsektorze energochłonnym określonym w załączniku nr 1 do ustawy;
- 5) informacje o znaczącym zwiększeniu zdolności produkcyjnej w danej instalacji;
- 6) informacje o rocznej produkcji instalacji w sektorze lub podsektorze energochłonnym określonym w załączniku nr 1 do ustawy dla każdego roku kalendarzowego, na podstawie którego określono produkcję referencyjną, dla danej instalacji;
- 7) wielkość produkcji produktu należącego do sektora lub podsektora energochłonnego określonego w załączniku nr 1 do ustawy w instalacji dla każdego roku kalendarzowego, za który przyznano rekompensaty;
- 8) referencyjne zużycie energii elektrycznej w każdej z instalacji;
- 9) roczne zużycie energii elektrycznej dla każdego roku kalendarzowego, na podstawie którego określono referencyjne zużycie energii elektrycznej dla każdej z instalacji;
- 10) roczne zużycie energii elektrycznej w każdej z instalacji w roku kalendarzowym, za który przyznano rekompensaty;
- 11) terminową cenę uprawnień do emisji wykorzystaną do obliczenia wysokości przyznanych rekompensat;
- 12) intensywność pomocy określoną w art. 7 ust. 1–3;
- 13) wskaźnik emisji określony w art. 7 ust. 1–3.

3. Prezes URE przechowuje dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie przyznania, zwrotu rekompensat lub zakazu ubiegania się o przyznanie rekompensat przez 10 lat od dnia wypłaty rekompensat.

4. Rada Ministrów, na wniosek Prezesa URE, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy to sprawozdanie.

5. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Komisji Europejskiej przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy sprawozdanie.

Rozdział 3

Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji

Art. 21. 1. Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, zwany dalej „Funduszem”, jest państwowym funduszem celowym.

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw gospodarki.
3. Obsługę bankową Funduszu prowadzi Bank.

Art. 22. Przychodami Funduszu są:

- 1) środki ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2c ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 2) odsetki od wolnych środków Funduszu przekazanych w zarządzanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869);
- 3) środki stanowiące zwroty rekompensat dokonywane na podstawie decyzji, o której mowa w art. 15;
- 4) inne przychody.

Art. 23. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) wypłatę rekompensat;
- 2) wypłatę wynagrodzenia Banku za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 21 ust. 3 oraz art. 25.

Art. 24. 1. Dysponent Funduszu sporządza roczny plan finansowy Funduszu z uwzględnieniem trybu i terminów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 138 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Dysponent Funduszu sporządza sprawozdanie z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 41 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i przekazuje je do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć Bankowi, w drodze umowy, inne czynności związane z obsługą Funduszu.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 26. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) we wniosku o przyznanie rekompensaty podał nieprawdziwe informacje i uzyskał rekompensaty:
 - a) nie spełniając warunków przewidzianych przepisami ustawy, lub
 - b) w kwocie wyższej niż należna;
- 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 19, nie zapewnił wglądu do ksiąg rachunkowych lub odmówił udzielenia informacji lub przedłożenia dokumentów.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes URE w drodze decyzji.

3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wnioskodawcy, któremu zostały przyznane rekompensaty – nie może być wyższa niż dwukrotność bezpodstawnie uzyskanych rekompensat;
- 2) podmiotu innego niż wnioskodawca – wynosi 10 000 zł.

4. Karę pieniężną wnosi się na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

5. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 5

Przepisy zmieniające, dostosowujące i przejściowe oraz przepis końcowy

Art. 27. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1501) w art. 49 po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. 25% środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, z wyłączeniem środków, o których mowa w ust. 2a, począwszy od dnia 1 stycznia 2020 r., nie więcej niż 1766,9 mln zł w 2020 r. i nie więcej niż 988,18 mln zł w 2021 r., przekazuje się do Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. 1532).”.

Art. 28. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538 oraz z 2019 r. poz. 412, 1210 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. Odbiorca końcowy będący podmiotem, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. 1532), zwanej dalej „ustawą o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych”, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, może złożyć przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, z którym w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. miał zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową, oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do stosowania cen i stawek opłat za energię elektryczną, o których mowa w art. 5 ust. 1.

7. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6:

- 1) dostosowało ceny i stawki opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 6, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, jest obowiązany do zwrotu kwoty obliczonej zgodnie z ust. 8 temu przedsiębiorstwu energetycznemu;
- 2) nie dostosowało cen i stawek opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, przedsiębiorstwo to jest zwolnione z obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w stosunku do odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 6, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6.

8. Kwotę, jaką obowiązany jest zwrócić odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 6, w przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, oblicza się jako iloczyn wolumenu energii elektrycznej zakupionej i zużytej na własne potrzeby tego odbiorcy w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. oraz różnicy ceny stosowanej w okresie poprzedzającym zmianę umowy energii elektrycznej lub umowy kompleksowej dokonanej zgodnie z art. 6 i ceny stosowanej zgodnie z art. 5 ust. 1. Kwotę, o której mowa w zdaniu pierwszym, powiększa się o różnicę pomiędzy stawkami opłat za energię elektryczną stosowanymi w okresie przed dostosowaniem tej umowy oraz stawkami opłat za energię elektryczną stosowanymi zgodnie z art. 5 ust. 1.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, któremu odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 6, złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, przekazuje temu odbiorcy informację o kwocie podlegającej zwrotowi obliczonej zgodnie z ust. 8, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego oświadczenia.

10. Odbiorca końcowy, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, dokonuje zwrotu, o którym mowa w ust. 8, w terminie 14 dni od dnia otrzymania od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną informacji, o której mowa w ust. 9.”;

2) w art. 7 dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Odbiorca końcowy będący podmiotem, o którym mowa w art. 2 ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, będący odbiorcą końcowym, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, może złożyć zarządcy rozliczeń cen oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do wypłaty kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

8. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 7, będący podmiotem, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 7, nie jest uprawniony do wystąpienia do zarządcy rozliczeń cen o wypłatę kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną nie jest uprawnione do wystąpienia do zarządcy rozliczeń cen o wypłatę kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 7, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 6.”.

Art. 29. Tworzy się Fundusz Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji.

Art. 30. 1. Rekompensaty są przyznawane po raz pierwszy za rok 2019.

2. Maksymalny limit środków finansowych, o którym mowa w art. 6 ust. 1, przeznaczony na przyznanie rekompensat za:

- 1) 2019 r. – wynosi 890 000 000,00 zł;
- 2) 2020 r. – wynosi 890 000 000,00 zł.

Art. 31. 1. O przyznanie rekompensat za rok 2019 może ubiegać się podmiot, który w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 28, wszystkim przedsiębiorstwom energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, z którymi zawarł na 2019 rok umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową lub złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 7 tej ustawy.

2. Do wniosku o przyznanie rekompensat za 2019 rok załącza się:

- 1) kopie oświadczeń, o których mowa w art. 6 ust. 6 lub art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 28, wraz z potwierdzeniem ich otrzymania odpowiednio przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub Zarządcę Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571 i 2538);
- 2) dokumenty potwierdzające dokonanie zwrotu kwoty obliczonej zgodnie z art. 6 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 28.

Art. 32. 1. Do dnia wydania decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym albo decyzji stwierdzającej, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej, art. 11 ust. 1 nie stosuje się.

2. W przypadku wydania decyzji Komisji Europejskiej o braku zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym, środki zgromadzone w Funduszu podlegają zwrotowi do budżetu państwa, z wyjątkiem środków, o których mowa w art. 23 pkt 2.

Art. 33. 1. Limit wydatków przeznaczony na wypłatę rekompensat z Funduszu wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0,00 zł;
- 2) 2020 r. – 890 000 000,00 zł;
- 3) 2021 r. – 890 000 000,00 zł;
- 4) 2022 r. – 1 766 899 008,00 zł;
- 5) 2023 r. – 988 183 845,00 zł;
- 6) 2024 r. – 1 044 275 877,00 zł;
- 7) 2025 r. – 1 195 899 651,00 zł;
- 8) 2026 r. – 1 423 554 421,50 zł;
- 9) 2027 r. – 1 619 000 095,50 zł;
- 10) 2028 r. – 1 553 486 355,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

3. Mechanizm korygujący jest wdrażany zgodnie z art. 6 ust. 3 przez Prezesa URE.

Art. 34. 1. Limit wydatków przeznaczonych z Funduszu na wykonywanie zadań Banku za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 21 ust. 3 oraz art. 25, wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0,00 zł;
- 2) 2020 r. – 60 000,00 zł;
- 3) 2021 r. – 60 000,00 zł;
- 4) 2022 r. – 60 000,00 zł;
- 5) 2023 r. – 60 000,00 zł;
- 6) 2024 r. – 60 000,00 zł;
- 7) 2025 r. – 60 000,00 zł;
- 8) 2026 r. – 60 000,00 zł;
- 9) 2027 r. – 60 000,00 zł;
- 10) 2028 r. – 60 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 35. 1. Limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE wynikających z niniejszej ustawy uwzględniony w części 50 budżetu państwa, której dysponentem jest Prezes URE, wynosi w:

- 1) 2019 r. – 2 069 800,00 zł;
- 2) 2020 r. – 2 093 300,00 zł;
- 3) 2021 r. – 2 144 400,00 zł;
- 4) 2022 r. – 2 196 700,00 zł;
- 5) 2023 r. – 2 250 200,00 zł;
- 6) 2024 r. – 2 305 100,00 zł;
- 7) 2025 r. – 2 361 300,00 zł;
- 8) 2026 r. – 2 418 900,00 zł;
- 9) 2027 r. – 2 477 900,00 zł;
- 10) 2028 r. – 2 538 400,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 36. 1. Limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań ministra właściwego do spraw gospodarki wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2019 r. – 0,00 zł;
- 2) 2020 r. – 390 000,00 zł;
- 3) 2021 r. – 390 000,00 zł;
- 4) 2022 r. – 390 000,00 zł;
- 5) 2023 r. – 390 000,00 zł;
- 6) 2024 r. – 390 000,00 zł;
- 7) 2025 r. – 390 000,00 zł;
- 8) 2026 r. – 390 000,00 zł;
- 9) 2027 r. – 390 000,00 zł;
- 10) 2028 r. – 390 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 37. Plan finansowy Funduszu na rok 2020 sporządza się w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

Załączniki do ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. (poz. 1532)

Załącznik nr 1

WYKAZ SEKTORÓW I PODSEKTORÓW ENERGOCHŁONNYCH

Lp.	PKD 2007 / PKWiU 2015	Opis
1	24.42	Produkcja aluminium
2	08.91	Wydobywanie minerałów dla przemysłu chemicznego oraz do produkcji nawozów
3	20.13	Produkcja chemikaliów nieorganicznych podstawowych pozostałych
4	24.43	Produkcja ołowiu, cynku i cyny
5	14.11 ex 32.99	Produkcja odzieży skórzanej Produkcja pozostałych wyrobów, gdzie indziej niesklasyfikowana – dot. wyłącznie produkcji ubrań ognioodpornych i ochronnych ze skóry
6	24.10	Produkcja żeliwa i stali oraz stopów żelaza
	24.20.1	Rury, przewody rurowe i profile drążone bez szwu ze stali
7	17.12	Produkcja papieru i tektury
8	20.15 ex 38.21	Produkcja nawozów i związków azotowych Obróbka i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne – dot. wyłącznie produkcji kompostu związanej z usuwaniem odpadów innych niż niebezpieczne
9	24.44	Produkcja miedzi
10	ex. 19.10 20.14	Wytwarzanie i przetwarzanie koksu – dot. wyłącznie produkcji paku i koksu pakowego Produkcja chemikaliów organicznych podstawowych pozostałych
11	13.10	Produkcja przędzy bawełnianej
12	20.60	Produkcja włókien chemicznych
13	07.10 ex 09.90	Górnictwo rud żelaza Działalność usługowa wspomagająca pozostałe górnictwo i wydobywanie – dot. wyłącznie działalności usługowej wspomagającej górnictwo rud żelaza
14		Następujące podsektory w ramach produkcji tworzyw sztucznych w formach podstawowych (20.16):
	20.16.10	Polimery etylenu w formach podstawowych
	ex 20.16.51.0	Polimery propylenu, w formach podstawowych
	ex 20.16.30.0	Polimery chlorku winylu w formach podstawowych
	ex 20.16.40.0	Poliwęglany, w formach podstawowych
15		Następujący podsektor w ramach produkcji pulpy (17.11):
	17.11.14.0	Masy włókniste drzewne mechaniczne i półchemiczne, masy włókniste z pozostałych surowców celulozowych

Załącznik nr 2

WSKAŹNIKI EFEKTYWNOŚCI ZUŻYCIA ENERGII ELEKTRYCZNEJ W ODNIESIENIU DO PRODUKTÓW
Z SEKTORÓW LUB PODSEKTORÓW ENERGOCHŁONNYCH

PKD 2007	Wskaźnik emisyjności dla produktów	Wartość wskaźnika	Jednostka wskaźnika	Jednostka produkcji	Definicja produktu	Procesy objęte wskaźnikiem emisyjności dla produktów	Właściwy kod PRODCOM 2017–2018	Opis
24.42	Aluminium pierwotne	14,256	MWh/Mg produktu (zużycie prądu zmiennego)	Tona nieobrobionego plastycznie płynnego niestopowego aluminium	Nieobrobione plastycznie płynne aluminium niestopowe z elektrolizy	Nieobrobione plastycznie płynne aluminium niestopowe z elektrolizy, w tym z urządzeń służących ochronie przed zanieczyszczeniami, procesów pomocniczych i odlewni. Oprócz definicji produktu w decyzji 2011/278/UE uwzględnia się tu fabryki anod (anody wstępnie spiekane). W przypadku gdy anody dostarczane są z odrębnego zakładu w Europie, zakład ten nie powinien otrzymywać rekompensaty, gdyż jest on już objęty wskaźnikiem. W przypadku gdy anody są produkowane poza Europą, można zastosować korektę	24.42.11.30	Aluminium nieobrobione plastycznie, niestopowe, z wyłączeniem aluminium w postaci proszku i płatków
							24.42.11.54	Stopy aluminium nieobrobione plastycznie, z wyłączeniem aluminium w postaci proszku i płatków
24.42	Tlenek glinu (rafinacja)	0,225	MWh/Mg produktu	Tona tlenku glinu		Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenku glinu	24.42.12.00	Tlenek glinu, z wyłączeniem sztucznego korundu
24.10	Stal konwertorowa świeżona tlenem	0,036	MWh/Mg produktu	Tona stali surowej (odlewanej)		Obróbka pozapiecowa, podgrzewanie materiałów ogniotrwałych, procesy	24.10.T1.22	Stal surowa: Stal niestopowa produkowana

						pomocnicze (w szczególności odpylanie) i urządzenia odlewnicze aż po cięcie wyrobów ze stali surowej		w innych procesach niż w piecach elektrycznych
							24.10.T1.32	Stal surowa: Stal stopowa inna niż stal nierdzewna produkowana w innych procesach niż w piecach elektrycznych
							24.10.T1.42	Stal surowa: Stal nierdzewna i stal żaroodporna produkowana w innych procesach niż w piecach elektrycznych
24.10	Stal węglowa z pieca łukowego	0,283	tCO ₂ /Mg produktu	Tona surowej stali wtórnej z aparatu odlewniczego	Stal zawierająca poniżej 8% metalicznych pierwiastków stopowych i przypadkowych domieszek, przy których poziomie nadaje się do zastosowań, w których nie jest wymagana wysoka jakość powierzchni i przetwarzania	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z: - piecem łukowym, - obróbką pozapiecową, - odlewaniem i cięciem, - jednostką dopalania gazów, - zespołem odpylania, - stanowiskami podgrzewania kadzi, - stanowiskami podgrzewania wlewków, - suszeniem złomu i - podgrzewaniem złomu	24.10.T1.21	Stal surowa: stal niestopowa produkowana w piecach elektrycznych

		(w oparciu o najlepsze 10%)					24.10.T1.31	Stal surowa: stal stopowa inna niż stal nierdzewna produkowana w piecach elektrycznych
							24.10.T1.41	Stal surowa: stal nierdzewna i stal żaroodporna produkowana w piecach elektrycznych
24.10	Stal wysokostopowa z pieca łukowego	0,352	tCO ₂ /Mg produktu	Tona surowej stali wysokostopowej	Stal zawierająca 8% lub więcej metalicznych pierwiastków stopowych lub od której oczekuje się wysokiej jakości powierzchni i przetwarzalności	Uwzględniono wszystkie procesy w jednostkach produkcyjnych bezpośrednio lub pośrednio związane z: - piecem łukowym, - obróbką pozapiecową, - odlewaniem i cięciem, - jednostką dopalania gazów, - zespołem odpylania	24.10.T1.21	Stal surowa: stal niestopowa produkowana w piecach elektrycznych
						- stanowiskami podgrzewania kadzi, - stanowiskami podgrzewania wlewków, - wolno chłodzącą kadzią, - suszeniem złomu i - podgrzewaniem złomu. Nie uwzględniono rafinatora żelazochromu i kriogenicznego przechowywania gazów przemysłowych w jednostkach produkcyjnych		
		(w oparciu o najlepsze 10%)					24.10.T1.31	Stal surowa: stal stopowa inna niż stal nierdzewna produkowana w piecach elektrycznych

							24.10.T1.41	Stal surowa: stal nierdzewna i stal żaroodporna produkowana w piecach elektrycznych
24.10	Żelazokrzem (FeSi)	8,540	MWh/Mg produktu	Tona FeSi-75 jako produktu końcowego	FeSi-75	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z eksploatacją pieców Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	ex. 24.10.12.30	Żelazokrzem o zawartości krzemu 75%
24.10	Żelazomangan wysokowęglowy (FeMn HC)	2,760	MWh/Mg produktu	Tona żelazomanganu wysokowęglowego jako produktu końcowego	Żelazomangan wysokowęglowy	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z piecami Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	24.10.12.15	Żelazomangan (zgodnie z BREF)
24.10	Krzemomangan (SiMn)	3,850	MWh/Mg produktu	Tona krzemomanganu jako produktu końcowego	Krzemomangan o różnej zawartości węgla, w tym SiMn, SiMn o niskiej zawartości węgla, SiMn o bardzo niskiej zawartości węgla	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z eksploatacją pieców Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	ex. 24.10	Krzemomangan, z wyłączeniem FeSiMn
20.13	Chlor (Cl ₂)	2,461	MWh/Mg produktu	Tona chloru	Chlor	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z urządzeniami do elektrolizy, w tym urządzeniami pomocniczymi, takimi jak silniki	20.13.21.11	Chlor
20.13	Krzem metaliczny	11,870	MWh/Mg produktu	Tona krzemu metalicznego	Krzem o zawartości krzemu 90–99,99%	Wszystkie procesy bezpośrednio związane z piecami Nie uwzględnia się procesów pomocniczych	ex. 20.13.21.50	Krzem o zawartości wagowej krzemu < 99,99%
20.13	Superczysty krzem polikrystaliczny	60,000	MWh/Mg produktu	Tona superczystego krzemu metalicznego	Krzem o zawartości krzemu > 99,99%	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z piecem, w tym urządzeniami pomocniczymi	ex. 20.13.21.50	Krzem o zawartości wagowej krzemu > = 99,99%

20.13	Węglík krzemu (SiC)	6,200	MWh/Mg produktu	Tona 100% SiC	Węglík krzemu o 100% czystości	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z piecem, w tym urządzeniami pomocniczymi	20.13.64.50	Węgliki, włączając chemicznie niezdefiniowane
20.14	Wysokowartościowe chemikalia	0,702	tCO ₂ /Mg produktu	Tona wysokowartościowych chemikaliów (HVC) (tona acetyleny, etylenu, propylenu, butadienu, benzenu i wodoru)	Mieszanka wysokowartościowych chemikaliów (HVC) wyrażona jako całkowita masa acetyleny, etylenu, propylenu, butadienu, benzenu i wodoru, z wyłączeniem HVC z dodatkowych ilości (wodór, etylen, inne HVC) o zawartości wagowej co najmniej 30% etylenu w całkowitej mieszance produktów i o zawartości wagowej HVC, gazu paliwowego, butenów i ciekłych węglowodorów w całkowitej mieszance produktów co najmniej 50%	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wysokowartościowych chemikaliów w postaci oczyszczonego produktu lub produktu pośredniego o skoncentrowanej zawartości odpowiedniej wysokowartościowej substancji chemicznej w najniższej formie nadającej się do sprzedaży (surowe C ₄ , odwodorniona benzyna do pirolizy), z wyłączeniem wyodrębniania C ₄ (wytwórnia butadienu), uwodorniania C ₄ , hydrorafinacji benzyny do pirolizy i ekstrakcji związków aromatycznych oraz logistyki/przechowywania na potrzeby codziennej działalności	ex. 20.14	
							20.14.11.20	Węglowodory alifatyczne nasycone
							20.14.11.30	Węglowodory alifatyczne nienasycone – etylen

							20.14.11.40	Węglowodory alifatyczne nienasycone – propen (propylen)
							20.14.11.50	Węglowodory alifatyczne nienasycone – buten (butylen) i jego izomery
							20.14.11.60	Węglowodory alifatyczne nienasycone – 1,3-butadien i izopren
							20.14.11.90	Węglowodory alifatyczne nienasycone, z wyłączeniem etylenu, propenu, butenu, 1,3-butadienu i izoprenu
							20.14.12.23	Benzen
20.14	Związki aromatyczne	0,030	tCO ₂ /Mg produktu	Tona ważona CO ₂	Mieszanina związków aromatycznych wyrażona w tonach CO ₂ (CWT)	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z instalacjami jednostkowymi dotyczącymi związków aromatycznych: - hydrowyafinacją benzyny do pirolizy, - ekstrakcją benzenu/toluenu/ksylenu (BTX), - TDP, - HDA, - izomeryzacją ksylenu, - zespołem Pksylenu, - produkcją kumenu i - produkcją cykloheksanu.	ex. 20.14	

20.13	Sadza	1,954	tCO ₂ /Mg produktu	Tona sadzy piecowej (jednostka nadająca się do sprzedaży, > 96%)	Sadza piecowa. Ten wskaźnik nie uwzględnia produktów z sadzy gazowej i lampowej.	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją sadzy piecowej oraz wykończeniem, pakowaniem i spalaniem gazu odpadowego.	20.13.21.30	Węgiel (sadze oraz pozostałe postacie węgla, gdzie indziej niesklasyfikowane)
20.14	Styren	0,527	tCO ₂ /Mg produktu	Tona styrenu (produktu nadającego się do sprzedaży)	Monomer styrenu (benzen winylu, numer CAS: 100-42-5).	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją: - styrenu oraz - produktu pośredniego w postaci etylobenzenu (łącznie z ilością wykorzystywaną jako surowiec do produkcji styrenu).	20.14.12.50	Styren
20.14	Tlenek etylenu/glikole etylenowe	0,512	tCO ₂ /Mg produktu	Tona ekwiwalentów tlenu etylenu określonych jako ilość tlenu etylenu (w masie), która jest zawarta w jednej jednostce masy określonego glikolu	Wskaźnik dotyczący tlenu etylenu/glikolu etylenowego obejmuje następujące produkty: - tlenek etylenu (o wysokiej czystości), - glikol monoetylenowy (standardowy gatunek + gatunek włóknotwórczy (o wysokiej czystości)), - glikol dietylenowy, - glikol trietylenowy. Całkowita ilość produktów jest wyrażona w ekwiwalentach tlenu etylenu	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją tlenu etylenu, sekcją oczyszczania tlenu etylenu i glikolu w jednostkach produkcyjnych	20.14.63.73	Oksiran (tlenek etylenu)

					określonych jako ilość tlenku etylenu (w masie), która jest zawarta w jednej jednostce masy określonego glikolu			
							20.14.23.10	Glikol etylenowy (etanodiol)
							20.14.63.33	2,2-Oksydietanol (glikol dietylenowy, digol)
24.43	Elektroliza cynku	4,000	MWh/Mg produktu	Tona cynku	Cynk pierwotny	Wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z elektrolizą cynku, w tym urządzeniami pomocniczymi	24.43.12.30	Cynk niestopowy nieobrobiony plastycznie, z wyłączeniem w postaci pyłu, proszku i płatków
							24.43.12.50	Cynk stopowy nieobrobiony plastycznie, z wyłączeniem w postaci pyłu, proszku i płatków
20.15	Amoniak	1,619	tCO ₂ /Mg produktu	Tona amoniaku, jako produkcja (netto) nadająca się do sprzedaży, o 100% zawartości amoniaku	Amoniak (NH ₃) wyrażony w tonach wytworzonej ilości	Uwzględniono wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją amoniaku i produktu pośredniego w postaci wodoru	20.15.10.75	Amoniak bezwodny

Dla produktów, w przypadku których stwierdzono zamiennosc energii elektrycznej i paliw, wskaźnik emisyjności wyrażony jest w tCO₂.